

surpost. Jeg haaber, at den ærede Minister har saamegen Kjærlighed til Finanterne, at han ikke vil misunde dem, at de faae en Toldindtægt af et saa betydeligt Omfang, naar han ikke selv lider Skade derved. Der omtales iøvrigt kun det mørkeblaae og det mørkegrønne Klæde; det graae er blevet udenfor Spørgsmaalet, og det antager jeg ogsaa har været noget billigere. Iøvrigt maa jeg bemærke med Hensyn til dette „Noget“, at jeg antager, at man dog maaskee kan betragte dette „Noget“ som „Meget“, ialfald efter det almindelige Maal for Penge under Krigsministeriet. Vi nedsatte dengang i Sommer Bevillingen til Klæde, og jeg skal henlede det ærede Thing's Opmærksomhed paa, hvad den ærede Krigsminister paa et andet Sted under samme Sags Behandling yttrede om denne Regtelse af Klæde, for at det ærede Thing saa deri kan see en Grund til at undersøge den Sag nærmere; fordi denne Uttring heller ikke vidner om Imødekommen af dette Thing's Dissur eller om nogen alvorlig Villie til Besparelse.

Krigsministeren: Den ærede Rigsdagsmand har spurgt, om Ministeriet er i Besiddelse af Fortegnelser over Armeens Materiel, og om der var gjort Overslag over Alt, hvad der ansaaes nødvendigt af Materiel. Disse tvende Spørgsmaal troer jeg ikke at behøve at besvare. Den ærede Rigsdagsmand er kommen tilbage paa nogle af mig tidligere fremsatte Bemærkninger om Varedepotet, men de ere holdte saa vage, at jeg ikke derpaa kan afgive noget Svar, førend de blive mere kritisk fremsatte, saa at jeg kan see, hvad det egentlig er, der ønskes. Det Samme maa jeg sige med Hensyn til den ærede Rigsdagsmands Bemærkninger om Priserne paa Klæde, som er blevet kjøbt under Krigen. Forresten foreligger dette aldeles ikke her, men maa gjøres til Gjenstand for speciel Discussion. Man kan ikke forlange, at jeg her skal kunne erindre ud af Hovedet Alt, hvad der er talt og skrevet om Priserne paa det i 1850 Indkjøbte. Det er, hvad jeg har at bemærke.

Tscherning: Det er en saa omfattende Deel af Finansloven, som foreligger i dette Dieblif, at det næsten ikke er muligt at behandle den paa en saadan Maade, at Rigsdags-

dagsmændene vilde være istand til at følge, hvad derom kan blive sagt. Det Punkt, som først foreligger, er Fleertallets Forslag til Indskrænkning i Bestyrelsespersonalet under Krigsministeriet, det vil sige Regtelse af et forøget Tilskud til Udførelse af de skrivende Forretninger. Jeg har allerede havt den Ære at udtale for den ærede Minister, hvad jeg her gjentager for Thinget, at det er min fuldeste Overtydning, at, dersom man paa samme Maade, som man har maattet forringe Armeens Tal, vil forringe Antallet af Embedsmænd i Krigsministeriet af de forskjellige Grader, saa skal man komme til at see, at man for de Summer, som for Diebliffet udredes til Krigsministeriet, vil have rundelige Midler nok til at forrette alt Skriveriet. Der er for mange høit betalte Embedsmænd blevne staaende i Krigsforvaltningen, der er altfor lidet reduceret i den Retning. Saalænge som vi ikke see, at dette skeer, saalænge som vi see, at Krigsministeriet er overbebyrdet med et saadant Antal af kostbare Embedsmænd, holder jeg for, at det er Rigsdagens Pligt, ikke at lette dem de Vanskeligheder, som de muligviis nu have ved Bestridelsen af Forretningerne. Vi have seet i det forløbne Aar, at der er foretaget Afstedigelse af en saa vigtig Mand, som Bogholderen i Krigsministeriet, uden at man dog egentlig kan sige, at denne Mand er en fuldkommen aflægs Mand. Jeg mener herved ikke at udtale nogen Beslagelse over, at det er skeet; jeg antager det for fuldkomment rigtigt; jeg betragter det som en Følge af, at, da der skulde see Reduction, saa lod man denne Mand træde tilbage, eftersom Bogholderiet skulde forandres, skulde forandres i en Retning, som jeg maa formode, at denne Mand ikke har følt sig opfordret til at give sig af med. Dersom man forfølger de andre Bestyrelsesgrene under Krigsministeriet paa samme Maade, vil man komme til et lignende Resultat, og man vil faae en heel ny Forvaltningsmaade; thi det er det, der trænges til, og man vil derved komme til at besvare paa Udgifterne.

Før jeg gaaer ind paa det næste Hovedpunkt, som slutter sig paa en Maade til denne i sig selv ubetydelige Post, skal jeg udtale mig angaaende Mindretallets Forslag; jeg hører ikke